

лимы отъ единъ извѣстенъ видъ или вси видове отъ извѣстенъ родъ. — *Аналогія-ша* е такъвъ способъ за извлѣченіе чястно изъ общо, чрѣзъ кой-то отъ сходство-то на прѣдмѣты-ты въ тѣхны-ты родовы и видовы бѣлѣгы заключаваме за сходство-то имъ въ нѣкои чястны евоинства ако и да не сме съглядали тыя евоинства въ всичкы такыва прѣдмѣты. Така единъ Зоологъ, на противъ сходство-то на нѣкои животны въ тѣхны-ты родовы и видовы евоинства, аналогически заключава, че еде-кой-си мигъ отъ животный животъ, забѣлеженный у нѣкои отъ тѣхъ, трѣбува да има и у другы-ты.

§. 89.

Наведеніе-то отъ *много*, что познаваме, заключава камъ *всичкы, илѣно-непознашо*; а аналогія-та, по *извѣсно* намъ *сходство* на прѣдмѣты въ едны евоинства, допуца да ся приеме *илѣно неразбрано-шо* имъ сходство въ другы-ты. По това изводи-ти имъ бывать само *вброяши*.

Изясненіе: Така нарѣчено-то *илѣно наведеніе*, въ сжщество-то си, не е наведеніе; зачто-то, ако ся земе такъвъ кръгъ прѣдмѣты, кой-то, като малкъ по обемъ, може да ся разгледа въ всичкы-ты си чясти; то общый изводъ, что ся прави слѣдъ такъво едно разглеждане, не е друго, освѣтъ съвкупленіе въ едно общо сжжденіе всичкы-ты чястны сжжденія за тыя прѣдмѣты, а не наведеніе на цѣлый родъ или видъ на това, что-то е забѣлежено у много видове или недѣлимы. Такъвъ е напр. слѣдующый изводъ: „зрѣніе-то, слухъ-тъ, осязаніе-то, обонаніе-то, вкусъ-тъ мамяты ны; слѣд. всичкы чювства ны мамяты.“

Сжщо така да ся припознае сходство-то на вещи-ты въ такыва бѣлѣжки, кон-то въ всякъ отъ тѣхъ сме съглядали, ще каже да правимъ заключеніе основано на